

турските нападаци. Не може еднороденъ или едновърхенъ братъ да желае зло на брата си, както не може единъ чюждъ човекъ да желае добро на чуждиять; това явление е твърдѣ природно. Россия е до толкова голѣма и силна държава, щото за нея милиони българи сѫ като една капка въ морето. Какво са мислили и работили до днесъ русситѣ (т. е. руското правителство), ние това да оставимъ на страна; а сега, можемъ свободно каза: че Россия сѫ е убѣдила, че ако ни покори, ние ще да и пренесемъ вреда, а не полза, зло, а не добро.

Първата сила, която сближава народитѣ, е вѣрата.— Втората сила, която свѣзва народитѣ е народността; а нашата народность е една, т. е. славянска народность. А освѣнъ това, съки изъ нась, трѣба да остане свой, българинътъ българинъ, сърбинътъ сърбинъ, търновчанинътъ търновчанинъ, мостарецътъ мостарецъ и пр. Третъто наше родство е язикътъ.—

Братия Българи! молете са на нашитѣ свати равноапостоли святи Кирила и Методия; и приготвявайте са за бой! Нека Солунскитѣ братия ни доджтѣ на помощь, нека ни научатъ това, щото е за нась добро и полезно: братство и дружба, правда и любовь, искренность и теплосърдечие, споразумѣние и свободолюбие! . . . —

Петстотенъ-годишно робство и неволи и мжки трѣба да бѫдатъ наши учители и да ни научатъ това, щото е за нась свѣто и полезно; да ни покажатъ путь, по който трѣба да вѣрвимъ за да достигнимъ до нашето общо щастие, и да ни служатъ като пътеводители въ сичкитѣ наши предприятия.—Ако да ѿхаха нашитѣ дѣди и прадѣди живѣли братски и любовно, то не ѿхахме ние днесъ да бѫдемъ роби на турцитѣ, на нѣмцитѣ, на маджаритѣ и на циганитѣ. Не ѿхаха нашитѣ бащи и майки да проливатъ горчиви сълзи, и да носятъ черно за починалитѣ си дѣца; не ѿхаха нашитѣ сестри да бѫдатъ въ харемитѣ на развратнитѣ наши и кадий; не ѿхаха нашитѣ дѣца да бѫдатъ пашови оланци и чибукии; не ѿхаха нашитѣ братя